

فصل سوم

ویژگی‌های فرهنگی استان گلستان

ویژگی های فرهنگی استان

بازشناسی هویت فرهنگی استان

درس ۹

«ای مردم! ما شما را از مرد و زنی آفریدیم و شما را به تیره‌ها و قبیله‌ها تقسیم کردیم تا یکدیگر را بشناسید. ارجمندترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شماست، البته خدا از حال شما کاملاً آگاه است».

(سوره حجرات: آیه ۱۳)

به تصاویر صفحه قبل با دقت بنگرید؛ پس از مشورت با اعضای گروه و بحث و بررسی پیرامون آنها، به سؤالات زیر پاسخ دهید؛ هریک از تصاویر نشانگر چیست؟

چرا باید هویت فرهنگی خویش را بشناسیم؟

تنوع اقلیمی و جاذبه‌های طبیعی تنها عامل شهرت استان گلستان نیست. بلکه، وجود گروه‌های مختلف مذهبی و قومی همچون رنگین کمانی از هویت اسلامی و ایرانی، این استان را به‌عنوان «ایران کوچک»، نمایانده است. نمایش جاذبه‌های فرهنگی به شکل پوشش‌ها، زبان‌ها و گویش‌ها، آداب و رسوم، باورها و... در کنار جاذبه‌های چشم‌نواز طبیعی، باعث برجستگی این استان شده است. در این درس به اختصار به معرفی اقوام، دین و مذهب، زبان و گویش، ادبیات شفاهی، صنایع دستی، موسیقی، پوشاک استان می‌پردازیم و بررسی بیشتر پیرامون آن را بر عهده شما می‌گذاریم.

اقوام

در این استان اقوام مختلفی شامل فارس‌ها (استرآبادی‌ها، مازندرانی‌ها، کتولی‌ها، سیستانی‌ها و...)، ترکمن‌ها و سایر قومیت‌ها (ترک، کرد، بلوچ، قزاق و...)، زندگی می‌کنند. استان گلستان با توجه به ویژگی‌های طبیعی، اقلیمی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی در دوره‌های مختلف، پذیرای اقوام گوناگونی بوده که به این استان مهاجرت کرده‌اند.

دین و مذهب

اکثریت جمعیت استان، اهل تشیع و اقلیتی را اهل تسنن تشکیل می‌دهند. همچنین گروه اندکی پیرو سایر ادیان و فرق می‌باشند. اهل تشیع را گروه‌های فارس، سیستانی، ترک، کرد و... و اهل تسنن را نیز گروه‌های ترکمن، بلوچ و قزاق تشکیل می‌دهند.

نکته: آنچه را که در این استان به‌ویژه پس از پیروزی انقلاب اسلامی به چشم می‌خورد؛ تأکید همه مذاهب و اقوام بر هویت اسلامی و ایرانی است، که بدون تردید در سطح کشور کم نظیر است. آیا می‌دانید این پدیده، همچون خاری در چشم دشمنان انقلاب اسلامی ایران است؟

زبان و گویش

مردم استان به گویش‌ها و زبان‌های مختلفی صحبت می‌کنند. از جمله به گویش‌های استرآبادی، مازندرانی، کتولی، سیستانی، شاهرودی، خراسانی و... و زبان‌های ترکمنی، ترکی، بلوچی و... می‌توان اشاره کرد.

فعالیت گروهی ۱-۳

۱- زبان‌ها و گویش‌های مختلفی که در محل زندگی شما وجود دارد را شناسایی و مطابق با آن، جدول زیر را تکمیل نمایید.
شما می‌توانید واژه‌های مختلفی را در زبان‌ها و گویش‌های مختلف مردم استان، در قالب جدولی به کلاس ارائه دهید.

واژه‌ها زبان / گویش	بررسی کردن	مادر بزرگ	پدر	کف زدن
استرآباد	چُکَلِیدِن		دادا	
مازندرانی				
کتولی				
ترکمنی				
سیستانی				
ترکی				
...				

۲- چرا برخی از نوجوانان و جوانان به هنگام سخن گفتن حتی در نزد آشنایان، زبان و گویش محلی خود را پنهان می‌کنند؟

۳- چرا برخی از پدران و مادران جوان در خانواده با کودک خود به زبان و گویش مادری سخن نمی‌گویند؟

ادبیات شفاهی و فولکلور: استان گلستان با داشتن تاریخ کهن پنج هزار ساله و برخورداری از تنوع قومی و فرهنگی، همچون رنگین کمانی در ایران زمین می‌درخشد. این ویژگی، آداب و رسوم مختلفی را برای آنان به ارمغان داشته است؛ با توجه به

شرایط ساختار در حال گذار کشور و استان (سنتی به صنعتی شدن)، برخی از باورها و رفتارها در حال فراموشی است، بنابراین برای آشنایی با این گنجینه غنی، به معرفی برخی از این ویژگی‌ها می‌پردازیم.

- انتظار داریم با مشاهده، مصاحبه و بررسی منابع تاریخی در ارتباط با فرهنگ استان و شهرستان محل زندگی، موزه کوچکی از مردم شناسی در آموزشگاه یا مجتمع آموزشی ایجاد نمایید.
- بازدید از موزه مردم‌شناسی به‌عنوان یکی از فعالیت‌های علمی این درس حتماً مورد توجه قرار گیرد.

فعالیت گروهی ۲-۳

با راهنمایی دبیر محترم، در خصوص یکی از ویژگی‌های فرهنگ عامیانه یا هنر و صنایع دستی که در بین اقوام (داستان‌ها، افسانه‌ها، ضرب‌المثل‌ها، ترانه‌ها، سرگرمی‌ها، مراسم اعیاد (عید قربان، عید فطر، عید غدیر) جشن‌های عروسی، تولد، نام‌گذاری نوزاد، عزاداری‌ها، محرم یا فوت بستگان، انواع غذاهای محلی، شیرینی‌ها، بازی‌های بومی و محلی، هنرها، صنایع دستی و بومی و... شما رایج و مرسوم بوده است، تحقیق و در کلاس ارائه کنید.

پیشتر بدانیم

ماه مبارک رمضان و عید فطر: یکی از آدابی که از گذشتگان در بین مردم استان گلستان رایج بوده است، بیدار کردن همسایه‌ها و اهل محل، هنگام سحر و مدتی قبل از اذان صبح بود، تا خواب نمانند و برای صرف غذای سحری آماده شوند. در قدیم فردی ظرفی حلبی را در دست می‌گرفت و بر آن می‌کوبید و در کوچه‌ها می‌گردید و با ابیاتی موزون، «سحرخوانی» می‌کرد و از این طریق مردم را از خواب بیدار می‌کرد. همچنین شلیک کردن تفنگ و نیز شلیک کردن گلوله توپ از سوی پادگان‌گران از دیگر شیوه‌های بیدار کردن روزه‌داران هنگام سحر بود. اما اکنون قرائت قرآن، دعا و مناجات همراه با آیین‌های مذهبی خاص، باورها و اعتقادات عامیانه، همراه با پخت آش محلی و نان سنتی جلوه خاصی در این ماه دارد. در نخستین ساعات صبح روز عید فطر، مردم به مساجد خصوصاً مصلی‌ها و مسجد جامع می‌روند تا در نماز جماعت عید فطر شرکت نمایند. نمازگزاران پس از پرداخت فطر به دیدار هم می‌روند.

پختن نان محلی همراه با حلوا ی برنجی، آردی و گردویی در عید فطر و توزیع آن برای همسایگان و نزدیکان، یکی دیگر از رسم‌هایی است که در بین مردم منطقه هنوز متداول است.

ویژگی های فرهنگی استان

عید غدیر خم : شیعیان استان گلستان با شور و شکوه خاصی، این روز را جشن می گیرند. دیدار سادات، یکی از برنامه های این عید می باشد. خانواده های سادات در منزل خود جشنی برپا نموده و با شیرینی، میوه و چای از مدعوین پذیرایی نموده و همچنین سکه ای جهت تبرک به مهمانان هدیه می دهند.

عید باستانی نوروز : یکی از رسم های دیرینه در برخی از نواحی این استان، استقبال با شکوه از عید نوروز و آیین های مربوط به آن می باشد. نمونه ای از این مراسم، موسیقی نوروزی، نوروز خوانی، میرنوروزی، خانه تکانی، سفیدگری، حمام عیدی، چهارشنبه سوری و قاشق زنی، دعا گری، دادن خیرات برای اموات یا مراسم ختم آخر سال، حضور بر مزار در آخرین پنجشنبه سال، عرفه، کوزه اندازی و زالو اندازی، تهیه خوراکی ها و شیرینی ها و شکلات های عید نوروز، فال گوش، تحویل سال، عید دیدنی، بازی های نوروزی، سیزده بدر و ... را می توان نام برد.

ماه محرم : در این ماه، همه شهرها و روستاهای استان گلستان در غم و ماتم فرو رفته و اقشار جامعه با پوشیدن لباس مشکی و آویز کردن پرچم سیاه بر سر در خانه و مکان کسب، سر در مساجد و حسینیه ها خود را در ایام سوگواری سهیم می دانند. اقوام مختلف استان (استرآبادی، کتولی، مازندرانی، سیستانی، شاهرودی، کاشمیری و نیشابوری، ترک و ...)، طبق آداب و رسوم خود به عزاداری می پردازند که از جمله مراسم عمده آنها روضه خوانی، توزیع نذورات، تعزیه و شبیه خوانی و راه اندازی دسته های سینه زنی و زنجیرزنی است. پرشورترین مراسم این ماه، از یکم تا دهم محرم به ویژه در روز نهم و دهم و اربعین امام حسین (ع) و یارانش است، که با برگزاری مراسم سینه زنی و زنجیرزنی، علم گردانی و تعزیه خوانی، واقعه خونین کربلا زنده نگه داشته می شود. همچنین نذورات محرم با اشکال گوناگون همچون نذر قربانی کردن گوسفند هنگام ورود علم، نذر قربانی کردن گوسفند در روز عاشورا و تحویل به مسجد یا تکیه محل جهت استفاده در غذای حسینی، همیاری در خرج و مخارج ایام محرم به صورت پول نقد یا اجناس که متداول ترین آن برنج و گوشت است، می باشد. اهل سنت استان احترام خاصی در این ایام برای نوه پیامبر اعظم (ص)، حضرت سید الشهدا (ع)، قائل هستند و در روز عاشورا و اربعین با برگزاری مراسم و شرکت در آن، با این واقعه مذهبی و تاریخی احساس همدلی می نمایند.

شکل ۲-۳- مراسم زنجیر زنی هیئت های مذهبی

شکل ۱-۳- آیین سنتی دسته چوبی گرگان

ورزش‌های بومی و محلی

بررسی سابقه ورزش‌های بومی در این استان نشان می‌دهد که بازی‌های بی‌شماری متأثر از خرده فرهنگ‌های قومی وجود داشته است. که هر یک از این بازی‌ها دارای اهداف، آثار و نتایج روانی، اجتماعی، جسمی و حرکتی و... مطلوبی بوده‌اند. بر اساس مطالعات موجود برخی از این بازی‌ها عبارت‌اند از:

اسب دوانی، رقص خنجر، کشتی باشال، تَش و آو، چلیک چلیک، هفت سنگ، چولنگ بازی، پاچو جنگی، کلاه بازی، پاره پاره، تنه به تنه، پاچو با توپ، کبدی، وسطی، خط و نشان، بالا بلندی، بُرده بُرده، لی لی، تیله بازی (گاله بازی، تک بازی) توپ کش، گرگ بازی، چوب بازی و....

شکل ۳-۳- ذکر آیین رقص خنجر

شکل ۳-۴- مسابقه اسب دوانی

✓ فعالیت گروهی ۳-۳

با همکاری و راهنمایی دبیر محترم ورزش، در طول سال روزی را به برگزاری ورزش‌های بومی و محلی خود اختصاص دهید.

از طریق مصاحبه با بزرگ‌ترها یا مطالعه منابع مرتبط، یکی از بازی‌های بومی و محلی که در محل زندگی شما رایج بوده است را انتخاب و جدول زیر را کامل کنید و به کلاس ارائه دهید.

جدول ۱-۳- معرفی بازی‌های بومی و محلی شهرستان محل زندگی

نام بازی	
جنسیت شرکت کنندگان (مذکر یا مونث)	
دامنه سنی شرکت کنندگان	
نوع بازی (فردی یا گروهی)	
تعداد بازیکنان	
وسایل مورد نیاز	
اهداف بازی	
آثار و نتایج بازی	
نحوه اجرای بازی و قوانین آن	

صنایع دستی

صنایع دستی هرچند با گذشت زمان و تغییر در سبک زندگی، بخش‌هایی از آن به فراموشی سپرده شده، ولی هنوز حیات پررنگی دارد. پیشینه صنایع دستی در جلگه گرگان به قرن‌ها می‌رسد. هنر سفال و آبگینه سالیان سال آتش کوره‌ها را گرم نگه می‌داشت. دوره تاریخی سفال جرجان، از دوره ساسانی آغاز می‌شود و در دوره صفوی به پایان می‌رسد. در قرون اولیه اسلامی (قرن سوم تا ششم هجری)، علاوه بر سفال، شیشه هم ارمغان دستان جرجانی‌ها بوده است؛ که آوازه جهانی دارد.

جدا از سفال و شیشه که دیگر به فراموشی سپرده شده‌اند، صنایع دستی فعلی استان عبارت‌اند از: فرش ترکمنی، قالیچه، قارچین، گلیم، نمبافی، گل دوزی، سوزن دوزی، ابریشم دوزی بر پارچه، زیور آلات ترکمنی، ساختن آلات موسیقی، سببافی، ریسندگی و بافندگی الیاف، پارچه بافی و تولید وسایل چوبی است.

موسیقی

موسیقی محلی استان گلستان در بین اقوام گوناگون ساکن رواج دارد. در این میان موسیقی ترکمنی، کنولی، استرآبادی و تبری از جایگاه برجسته‌ای برخوردار بوده که به اختصار بدان می‌پردازیم.

بیشتر بدانیم

ترانه‌های محلی: دو بیتی‌های تبری گلستان، در فضای ساده و بی‌آلایش روستایی و به دور از پیرایه‌های تحمیلی می‌باشد؛ و بیشتر برآمده از فضای محیط زندگی، عشق و دلدادگی، غم‌ها و شادی‌ها، حوزه‌های مرتبط با کار کشاورزی و فعالیت دام و نظایر این‌ها است. از جمله موضوعاتی که در این ترانه‌ها به چشم می‌خورد سخن از خدا، امامان و اماکن مذهبی، گالشی و چوپانی، شالیزار، مزرعه پنبه، غربت، انتظار، نامه‌نویسی به یار، نوازش، قهر و نارضایتی، دعا، وضو، زیارت، پند و اندرز، ظلم ستیزی، بی‌مه‌ری زمانه و اسامی برخی زنان، اماکن و... بوده است. اشعاری که در استرآباد در مراسم شادی مثل عقد، عروسی و... خوانده می‌شدند. با کف‌زدن‌های پی‌درپی همراه بود. به‌عنوان مثال شادیانه عروسی:

نون و پنیر اُردیم
سوار بر تختِ بَشه
دُخترِ تان رِ بُردیم
عاروس سفید بختِ بَشه

شکل ۵-۳- موسیقی ترکمن

پوشاک: در این استان با توجه به ویژگی‌های قومی و فرهنگی، لباس‌های مختلفی رایج بوده است. مردم کنول دارای پوشاک و البسه محلی مخصوص خود که از قدیم الایام از آن استفاده می‌کردند و امروزه در برخی روستاها و یا در برخی مراسم‌ها از آنها استفاده می‌نمایند. نواربافی کنول از جمله هنرهایی است که زنان هنرمند این منطقه در تهیه پوشاک سنتی به آن می‌پردازند، که طی این فرآیند، سرآستین‌ها، دور یقه، چاک پهلو و جلوی لباس، سجاف پوشاک و غیره را تزیین می‌کنند.

زنان در بندرگز، «جومه» و «چرخ‌شیلوار» و مردان «جومه یقه کج» و «شلوار سیاه» بر تن می‌کردند. نوع سرپوش‌ها، تن پوش‌ها و پاپوش‌های زنانه و مردانه نیز متأثر از شرایط محیطی و فرهنگی متفاوت بود. مردم ساکن در شهرستان‌های مینودشت و آزادشهر و رامیان در فرهنگ بومی خود دارای البسه و پوشاک مخصوص می‌باشند. مواد اولیه در تهیه لباس در این منطقه، پارچه‌های ابریشمی است. به دلیل وجود پتانسیل موجود که همانا نوغان‌داری و ابریشم‌بافی است، ساکنین مبادرت به تولید البسه ابریشمی می‌کنند. تا چند دهه اخیر (حدود سال ۱۳۴۰ ه. ش)، پارچه‌های ابریشمی در این منطقه بسیار مورد استفاده قرار می‌گرفت، ولی با ورود پارچه‌های نخی و ارزان قیمت، پوشاک محلی از رونق افتاد. در مینودشت و رامیان بیشتر در مراسم تولد، ازدواج، و فوت از پوشاک محلی خود استفاده می‌کنند.

فعالیت گروهی ۳-۴

- ۱- نمایشگاه عکسی از پوشاک و لباس‌های سنتی، صنایع دستی و آثار هنری شهرستان محل زندگی یا استان در آموزشگاه یا مجتمع آموزشی برگزار کنید.
- ۲- یکی از غذاهای سنتی (شیرینی، حلوا و...) بومی و محلی خود را تهیه و با برگزاری نمایشگاه در آموزشگاه، آن را به دوستانتان معرفی کنید.
- ۳- بانک اطلاعاتی از تمامی افرادی که در احیای میراث غنی فرهنگی گذشتگان در موضوعات مختلف، قدم‌های مثبتی برداشته اند تهیه و در کلاس ارائه نمایید.